

[Fiskeriministeren.]

med Norge gående ud på en samtidig ratifikation fra dansk og norsk side. Norge har ikke hidtil villet ratificere konventionen under hensyn til, at man på forhånd ville sikre sig, at Amerikas Forenede Stater, Canada og Storbritannien havde ratificeret. Da dette nu er sket, vil konventionen også blive forelagt det norske storting til godkendelse, og ministeriet lægger megen vægt på, såfremt den danske rigsdag meddeler samtykke til Danmarks ratifikation, at både Danmark og Norge kan deltage i det første kommissionsmøde som delegerede og ikke blot som observatører, idet det bl. a. er hensigten fra norsk og dansk side at søge at få gennemført, at FAO overtager sekretariatsforretningerne, hvilket formentlig vil betyde en besparelse i administrationsudgifterne.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig fremme i det høje ting.

Severin Hansen: Det forslag til rigsdagsbeslutning, vi her behandler, kan jeg på mit partis vegne anbefale til vedtagelse.

Den foreliggende konvention har jo det samme hovedformål som tidligere behandlede konventioner fiskeriet vedrørende, nemlig at gennemføre bestemmelser sigtende til at bevare fiskebestanden. Efterhånden som fiskeri med skærpede redskaber udvikler sig, melder det spørgsmål sig med selvfølgelighed, hvad man kan gøre for at bevare fiskebestanden. Det er ikke så forfærdelig længe siden, man fastslog som en kendsgerning, at på den måde, fiskeriet nu drives med alle de nye redskaber og metoder, der opfindes, kan vore fjorde og vige slet ikke tage den belastning, der herved opstår. Senere blev man klar over, at vore indvande heller ikke kunne tåle en sådan belastning; derefter meldte spørgsmålet sig for Nordseens vedkommende, og nu drejer det sig altså om det store, åbne Atlanterhav.

Må jeg i denne forbindelse stille et spørgsmål til den højtærede fiskeriminister: Hvor langt er vi egentlig nået med hensyn til den Nordsøkonvention, som vi behandlede her i tinget for nogle år siden? Har man sat nogle af denne konventions bestemmelser i kraft, og hvor mange lande har ratificeret den?

Det er meget interessant at gennemlæse den foreliggende konvention. Den indeholder egentlig mange store fremskridt med hensyn til at bevare fiskebestanden; for såvidt man bare kan få reglerne gennemført, og for såvidt dens bestemmelser overholdes af

de respektive landes fiskere, som nu opererer oppe i de nordlige farvande. Danmark har jo, særlig i de senere år, i betydelig grad lagt et fiskeri an oppe i disse farvande, og betragter man det kort, der følger med forslaget, vil man se, at konventionen i betydelig grad berører også danske fiskeriinteresser, idet hele Vestgrønland omfattes af dens bestemmelser.

Artikel VI omfatter hele den videnskabelige undersøgelse, som naturligvis må være meget afgørende; hvis man skal kunne føre kontrol med fiskeynglen, dens vækst og videre udvikling, fiskenes vandring o. s. v.

Artikel VIII omhandler fangsttid og fredningstid, fastsættelse af mindstemål, fiskeredskaber o. s. v. Man vil forsøge — står der i konventionen — at fastsætte en begrænsning af fangstmængderne, hvilket man dog må anse for nærmest uigennemførligt under hensyn til vanskeligheden med at gennemføre en kontrol. I det hele taget er det jo vanskeligt at føre nogen som helst kontrol med ligemeget hvilken regulerende bestemmelse ude på havet, hvis ikke fiskerne selv har den fornødne interesse for at overholde reglerne.

Jeg skal ikke komme ind på de andre bestemmelser i konventionen — den højtærede minister har jo nøje gjort rede for hele administrationens sammensætning m. m. Naturligvis vil man, hvis man i det hele taget finder, at denne sag er af betydning, også yde sit bidrag til dens gennemførelse. Det er min opfattelse, at kan denne konvention gennemføres, vil den i fremtiden få stor betydning for dansk fiskeri i det nordlige Atlanterhav, og som jeg indledte med at sige, vil jeg derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning til vedtagelse.

Villemoes: Også mit parti kan tiltræde, at Danmark giver sit samtykke til ratifikation af denne konvention, som er vedtaget for ca. 1½ år siden i Washington. Jeg har ikke meget at tilføje, for ministeren har jo omtalt, hvorledes forholdet ligger. Vi ved alle, at overfiskning er et problem, som man er nødt til at beskæftige sig med, og det er gjort allerede ved en foregående konvention, som det ærede medlem hr. Severin Hansen netop har rettet en forespørgsel til ministeren om. Det vil også glæde mig at få et svar herpå.

Jeg ser af forslagets bemærkninger, at fire lande allerede har tiltrådt konventionen, de fire mest interesserede lande, og jeg forstod på ministeren, at det må forventes, at også Norge tiltræder konventionen,